

Oglas, pripočlana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cijenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojku, oplate itd. šalju se naputnicom ili položnicom pošt. Medicinice u Betu na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odgovarajući u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napise »Reklamacija«.

Čekornog računa br. 847.849.

Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

«Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari». Narodna poslovica.

Izlazi svakog utorka i petka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju, nepotpisani netiskaju, a nefrankirani neprimaju.

Predplata za poštarinom čtoji: 12 K u obće, 6 K za seljake } na godinu ili K 6—, odn. 3— na pol godine.

Izvan carvine više poštarina.

Pojedini broj stoji 10 h. koli u Puli, toli izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Glinia br. 5 te prima stranke oim nedjelje i svetica svaki dan od 11—12 sati prije podne.

Odgovorni urednik i izdavaatelj Stjepo Gjiivić. — U nakladi tiskare J. Krimpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Iz carevinskoga vieća.

Beč, 11. marča 1901.

Današnja sjednica trajala je od 5 do 10. u večer. Kao obično čitalo se je podneske. Kao obično dr. Brzorad postavio je pitanje na predsjednika radi nienamćkih interpelacija.

Zast. Ofner postavio je pitanje na predsjednika pogledom na disciplinarnu izragu povedenu proti Bečkomu učitelju Seitzu sada zastupniku socijalno-demokratske stranke, radi govora što jh je govorio u vrijeme izbora, dakle dok još nije bio zastupnik. Niemci misle, da je tom izragom povrijeđena imuniteta zastupnika.

Dašinski poziva predsjednika da zajedno sa predsjednici klubova uredi razpravljanje raznih predmeta tako, da bude mogla svaka stranka bar po jednom svojem članu izraziti njezino mnijenje.

Isti zastupnik predlaže, da se izabere ustavni odbor od 43 lica, koji bi na prvom mjestu imao razpraviti predložene promjene tičuće se § 14 temeljnih državnih zakona. Predlog se prima.

Počima se razprava u drugom čitanju o vladinoj osnovi kojom se pita dozvolu za novačenje. I proti i za tu osnovu upisano je mnogo govornika. Proti govorili su danas zastupnici Fort, Udrzal i Kaiser, dva Niemca jedan Čeh. Za zastupnici Skedi, Pastor, Kozlovski, jedan Niemac, dva Poljaci. Fort je držao politički govor, koj se sudara s onim što ga je govorio knez Lobkovic u gospodskoj kući. Govori naime, da je nužno da se promjeni ustav, ako se hoće da monarhija bude jaka. Ostali govornici govore više manje o vojničkim stvarih. Svi priznaju, da je nužno da ima monarhija jaku vojsku, jer takove imaju i druge države, ali žele koje kakvih promjena.

Beč, 12. marča 1901.

Danas je sjednica trajala od 11. pr. p. do 8. u večer. Poslie pročitanja podnesaka, čita predsjednik svoj odgovor na upit Ofnerov postavljen dan prije glede disciplinarnoga postupka proti učitelju Seitzu. Ofner se nezadovolja s odgovorom. Postavlja predlog, da se stvar izruči imunitetnomu odboru, i taj se predlog prima.

Zast. Biankini govori žestoko proti ministru pravosuđa radi njegove naredbe glede kancelarijskih aspiranta kod sudova u Dalmaciji, i zahtjeva od ministra da odgovori na odnosnu interpelaciju dra. Ivčevića i drugova.

Nadaljuje se razprava o dozvoli za novačenje.

Proti govori zast. Dašinski. Za zast. dr. Ploj član hrvatsko-slovenskoga kluba. On i njegovi sumišljenici smatraju vojsku potrebitom za uzdržanje monarhije, ali želi, da se vojna služba tim više olakša osobito za seosko stanovništvo. Naročito izliče potrebu, da se vojne vježbe drže u zgodno doba, i da se oslobodi od aktivne službe one mladice, koji su nužni za uzdržavanje gospodarstva i obitelji. Dr. Ploj govorio je prvi put u parlamentu, i pokazao se je vrsinom silom. Govorio je glatko i jasno. Cestitali su mu nesamo drugovi, nego i mnogi Poljaci i Niemci.

Poslie njega zaključila se je debata, i izabralo se glavne govornike. Glavni govornik proti bio je Mladoček dr. Kramár. Govorio je politički govor. Oni i njegovi drugovi su za jaku vojsku, jer su za jaku monarhiju. Oni su pak i za pravednu monarhiju. A jer nije pravedna za sve, oni će glasovati proti vladinoj osnovi, jer su vlade krive, da neima pravice u monarhiji. Na nje svaljuje krivnju, ako bi narodi, uvijek vjerni monarhiji, ohladnili za nju. Razni Niemci pretgavali su govornika. Ali jh je dr. Kramár sretno odbijao, i dokazao, iz raznih tiskovina, da mnogi Niemci idu za tim, da monarhija Habsburga prestane biti samostojnom, da postane od Niemačkoga carstva odvisna kako je Bavarska ili Saska, te da tako Niemci zavladaju od sjevernoga do jadranskoga mora, i na obalah ovoga. Hotice ili nehotice vlada tu politiku podupire, zapostavljajući one koji bi bili voljni monarhiju u pogibelji braniti.

Govornik za osnovu dr. Tollinger, katolički Niemac iz Tirola, govori osobito proti dvohojem u obće, a o vojni napore.

Poslie nekih stvarnih izpravaka, bila je osnova za većinom glasova primljena, najprije u drugom, pak i u trećem čitanju.

Osobito ministri su na to odahnuli. Ispunila njim se je vruća želja. Zelili su imati osnovu, prihvaćenu od 15. marča. I eto 12. je primljena. Još će u gospodsku kuću, pak na potvrdu, i biti zakonom. Vriedno je pripomenuti i to, da već nekoliko godina nebijase razpravljana ova osnova, kao ni druge tako zvane državne potrebe; da je poslie tri godine ovo prvo od carevinskoga vieća prihvaćena; da je do nje vladao § 14. i u ovom.

Na svrsi sjednice htjeli su skoro svi česki agrarici i socijalisti govoriti, i govorili su jedan za drugim, svi česki, i više jh na jednom, jer dočim je jednomu predsjednik uzeo rieč a dao drugom, mislio je prvi da ima još pravo govoriti, a drugi da mora govoriti, jer jh ju inače i njenu uzeo. Pri tom su na predsjedatelje mnogo razni njemački zastupnici uplivali.

Beč, 13. marča 1901.

Poslie pročitanja raznih podnesaka, nadaljevala se je u prvom čitanju prije po dana pretrgnuta razprava o povišenju poreza na jaka pića u korist pokrajinskih financija. Odnosna osnova predana je u razpravu odboru, koj se ima posebnje za to izabrati.

Ministar-predsjednik, kao upravitelj ministarstva unutarnjih poslova odgovorio je na razne interpelacije.

To su prve, što se odgovara u ovoj sesiji sa ministarske stolice.

Na odgovore su tjerali razni zastupnici. U nekih novinalh digao se je glas, da se u bečkom parlamentu preved interpelacija podnaša, pak da vlada nemože odgovarati. Novina „Information“ je na to odgovorila, da se u uzor-parlamentu engleskom još više, mnogo više, interpelacija podnaša, i da se jh odgovara, ali da su interpelacije kratke, da se u njih nista neargumentira.

Medju ostalimi odgovorio je ministar-predsjednik na interpelaciju Spintića i drugova radi razprodaja „Nurodnoga lista“ u Opatiji, na Voloskom i drugud. Odnosnu dozvolu da nije c. kr. namjestništvo bilo moglo prije dati za to, jer je imalo preveć posla sa izbori i brojenjem pučanstva. Ministar je dao nalog nek se u buduće takve stvari brže rješavaju.

Interpelacija

zastupnika Vjek. Spintića i drugova na njegov preuzvišenost gosp. ministra za bogoštovje i nastava u poslu ustrojenja hrvatskog odjela na pučkoj školi u Voloskom, odnosno u poslu uvedenja hrvatskog jezika kao naukovnog jezika za jedan dio djece na istoj školi.

Za hrvatsku pučku školu u Voloskom.

Jurve mjeseca novembra 1897. podnio je Ivan Mandić u ime drugova molbu za ustrojenje hrvatskog odjela na pučkoj školi u Voloskom, putem mjestnog školskog vieća na c. k. školske oblasti.

Tekar mjeseca jenara 1899 rješilo je c. k. zemaljsko školsko vieće molbu preventivno tim, što je dao molitelje najstrožije izpitati, da li pitaju u istinu i koliko njih hrvatski odio.

Nakon prilično duga zatezanja, i tek nakon pismenog i bizjavnog pospješjenja od strane molitelja i od strane obćine, rješilo je c. k. zemaljsko školsko vieće molbu niečno odlukom od dne 12. septembra 1899, koja bijaše moliteljem dostavljena dopisom c. kr. kolarskoga školskoga vieća u Voloskom od dne 30. septembra 1899, Br. 713, dne 9. oktobra 1899. Pri tomu nije uzeo nikakav obzir na spomenuti izvid, kojim bijaše ustanovljen velik broj roditelja školske djece, koji pitaju hrvatski odio.

C. kr. zemaljsko školsko vieće odbilo je molbu pozivom na § 59 državnoga školskoga zakona od dne 14. maja 1869, odnosno na § 1. istarskoga zemaljskoga školskoga zakona od 1. marča 1870. Br. 20 iztičuć, da postoji u Opatiji pučka škola sa hrvatskim naukovnim jezikom, da je ta škola jedva 2—5 kilometra od Voloskog odjeljena i uz povoljna obćila lahko pristupna, i da je, pošto se nalazi Volosko unutar granica školskog okružja

hrvatske škole u Opatiji, polazkom iste za djecu hrvatske narodnosti dostatno proskrbijeno, a da se uzmognu na temelju članka 19. državnih temeljnih zakona zajamčenog im prava u svojem jeziku naobraziti.

Proti toj odluci c. kr. zemaljskoga školskoga vieća za Istru i Trst podnio je Ivan Mandić dne 31. oktobra 1899 u zakonitom roku utok na c. kr. ministarstvo bogoštovja i nastave putem istoga c. kr. zemaljskoga školskoga vieća.

U tom utoku bijaše iztaknuto, da se neradi o ustrojenju jedne pučke škole u Voloskom, te da nije umjestno pozivati se na § 59. državnoga školskoga zakona i na § 1. spomenutog istarskog zemaljskog školskog zakona, već se radi o tomu, da se uvede u postojećoj pučkoj školi u Voloskom i hrvatski jezik kao naukovni jezik, a da se uzmognu i druga djeca škole naobraziti u vlastitom hrvatskom jeziku, kao što se talijanska u svojem naobrazuju, te da je pri tom umjestno pozivati se na ustanove § 6. državnoga školskoga zakona savezne sa § 19. državnih temeljnih zakona, na temelju kojih odlučuje c. kr. zemaljsko školsko vieće u okviru zakona o naukovnom jeziku, i po kojih imaju molitelji pravo zahtjevati, da bude pučka škola u Voloskom tako uređena, a da budu djeca u jeziku svoga plemena podučavana.

U tom utoku bijaše nadalje iztaknuto, da sačinjava Volosko za sebe jedno školske okružje, da postoji za to školsko okružje jedna škola, da pripadaju molitelji sa svojom djecom toj pučkoj školi, koju uzdržavaju i na koju imaju pravo, dočim neimadu nikakva prava na pučku školu u Opatiji, koja sačinjava drugo školsko okružje, posve različito od Voloskog i koja je od tamošnjih stanovnika primjerenoo uzdržavana.

U utoku bijaše osobito i to iztaknuto, da je Opatija od pučke škole u Voloskom baš toliko odaljena, koliko je Volosko od pučke škole u Opatiji, t. j. 2-5 kilometra, i da su obćila iz Opatije k pučkoj školi u Voloskom isto tako povoljna, kao što su obćila iz Voloskoga k pučkoj školi u Opatiji, te da je uzprkos tomu c. k. zemaljsko školsko vieće za Istru u Trstu odlukom od dne 17. junija 1885, Br. 615 naložilo, da bude na dotadašnjoj hrvatskoj pučkoj školi u Opatiji, koja je imala jedva oko deset djece, kojih roditelji talijansku poduku zahtjevaše, naukovni jezik hrvatski i talijanski, da je dakle c. kr. zemaljsko školsko vieće iz jedne hrvatske škole stvorilo dva odjela, hrvatski i talijanski; i da je isto c. kr. zemaljsko školsko vieće odlukom od dne 11. decembra 1894. Br. 1774 uz hrvatsku ustrojilo i talijansku pučku školu, premda je tada i mnogo prije na Voloskom talijanska pučka škola obstojala. U takvom stanju izliče utok punim pravom, da je takovo postupanje c. k. zemaljskog školskog vieća posve pristrano i da bi moralo što prije tako pristranog čina nestati.

Utok izliče konačno, da neima u Opatiji školskih prostorija za djecu iz Voloskog, te da bi se moralo u Opatiji za

u djecu nove prostorije gradili, da se na to nebi moglo obezbiti Opatiju, koja imade svoju posebnu imovinu i svoje školsko okruženje; da bi dakle stanovnici Voloskog morali to učiniti i da bi bio pravi nesmisao od njih zahtjevati, da pribave za svoju djecu školske prostorije u Opatiji.

Na taj utok od dne 31. oktobra 1899 neima još nikakve riešitbe.

Pošto je nakon uloženja utoka prošlo punih 16 mjeseca i odnosno toli jednostavno pitanje preko tri godine ostaje neriešeno, i pošto nebi imala visoka školska uprava i u ovom slučaju izkazanu pristranost c. kr. zemaljskog školskog vieća odobrili, uslobodjavu se podpisani stavili na njegovu preuzvišenost gospodina ministra bogoslovlja i nastave sljedeći upit:

1. Je li poznato njegovog preuzvišenosti, da je Ivan Mandić iz Voloskog protiv odluci c. kr. zemaljskog školskog vieća za Istru u Trstu, gdje uredjenja naukovnog jezika na pučkoj školi u Voloskom pravodobno, dne 31. oktobra 1899 putem istog c. kr. zemaljskog školskog vieća na c. kr. ministarstvo bogoslovlja i nastave utok uložio?

2. Je li njegova preuzvišenost vojna tomu utoku zadovoljiti, odnosno odluku c. k. zemaljskog školskog vieća za Istru u Trstu što prije dignuti, te naložiti, da se na postojećoj javnoj pučkoj školi u Voloskom hrvatski odio ustroj, odnosno, da se naukovni jezik na istoj na taj način uredi, da se uvede za djecu, koje roditelji zahtjevaju hrvatsku poduku, hrvatski jezik kao naukovni?

U Beču, dne 7. marca 1901.

Spinčić, Perić, dr. Klaić, Borčić, dr. Tavčar, Gabrček, Biankini, dr. Zaffron, dr. Ferri, Šupuk, Robić, dr. Ferjančić, Vuković, dr. Plantan, dr. Ivčević, dr. Plojč.

Na zaštitu ugleda monarhije i probitaka naših državljana u Transvalu.

INTERPELACIJA

zastupnika J. Biankina, Spinčića i drugova na njegovu preuzvišenost gosp. ministar-predsjednika dr. E. pl. Koerbera kao upravitelja ministarstva nutarnjih posala.

Mjeseca julyja prošle godine, bijaše mnogo Hrvata iz Hrvatske, Dalmacije i Istre, koji bijahu u Transvalu nastanjeni, neki od tih dapače i preko deset godina, bez ikakvog razloga od Engleza od tamo protjerano, premda su tamo mirno i jedino za probitke svog zanimanja živjeli.

Način kako bijahu otkriveni, izazvao je u velikom dielu domaće i izvanjske štampe ogorčenje i neslužbi stalno na čast prosvjetljenjoo državi.

Priobćujemo eto poviest patnja tih siromašnih ljudi iz jednog od tih listova i to iz Beckog „Süden“:

„Poviest patnja tih siromaha jest vrlo značajna za englezka naslija napram pripadnikom drugih naroda. Naši suzemljaci živjeli su, nemješajući se u politiku, mirno za svoju privredu u Johannesburgu. Iznemada bijahu oni dne 23. julyja na ulicah, u stanovih, u radionich itd. od englezkih vojnika pohvatani i nedavši tomu ni najmanjeg povoda; neki bijahu iz postelja bačeni te im rekoše, da moraju bezodvlačno Transval zapustiti. Nikomu nebijaje dozvoljeno, da uredi svoje poslove ili da si dobavi potrebitog novca. Oni, koje pohvataše u stanovih, nebijahu odmah u tvrđavu odpremljeni. Ovi su morali groznu seobu po ulicah Johannesburga podnesti. Mučeni strahom za svoju sudbinu, biedno obučeni, morali su u najvećoj studeni — bijaše ho zima u Transvalu — ure i ure obilazili amo tamo sa vojnic, koji se zauzstavljahu pred pojedinimi stanovi, iz kojih su nove žrtve dovadjali. U 8 sati započeo je progn on s vršio tekar u 2 sata ujutro.

Noć sprovedoše svi u sobicah tvrđave tako strpani, da nemogoše ležati. Sljedećeg dana odpremiše ih u vozove za narvu na kolodvor, odakle ih odpremiše u najbliži

cilj njihovog putovanja, naime u East London. Prije nego li ošlezoše u vozove, napisuše englezki vojnici puske te se postavise na stražu pred svakih šest muževa u pojedine vagonne. U otvoreni vozovih za narvu bijahu tada ti nesretnici iz Johannesburga odpravljani. U vagonih bili su prije koji sat konji. Stelja na tlu vozova nije zamogla izhlapjavajući smrdž ublažiti. Dva dana i dvie noći trajala je vožnja do East Londona. Danju bijaše toplo za udušiti se a noću strašna studen. U nekotjih vagonih bijaše do 40 osoba strpano.

U East Londonu bijahu svi prognanci u ratnom brodu na koji su imali biti ukranci, u jednoj ladji za ugljevlje preveženi. Prevozna ladja za ugljevlje bijaše na to pokrovom zatvorena, što je prouzročilo silan strah. Nesretnici vikali su i jaukali, neki padoše u nesvjest, a mnogi je pozliho. Konačno prispješe do broda „Uapšenikom“ doznačiše samo jedan prostor, koji je odgovarao četirim sobam srednje veličine. U Simonstownu, englezkoj vojnoj luci kod Capstadta, gdje je brod kroz više dana ugljevlje krcao, upravlili su oni putem kapelana Warduna na austroug. gen. konzula pl. Hirscha pritužbu. Generalni konzul došao je na brod, tješio je zdvajajuće, izjaviv da im ne može pomoći. Posredovanju generalnoga konzula imali su zarobljenici jednu „polakšicu“ zahvaliti, tako među ostalim, dobili su spravu za jelo. Do tada su morali rukama jesti. Hrana im bijaše u ostalom uvijek slaba. U Johannesburgu sastojala se je od malih komadića kruha, jako malo mesa i gadnog čaja. Na brodu djelilo im se je obroke zloglasnog „smrznutog“ australskog mesa, kano i čaja, koji je zaudarao. I inače trpili su prognanci mnogo. Pošto nisu ništa rublja sobom uzeli, morali su rublje koje im bijaše na tjevu, sami na brodu čistiti.

Za putovanja umro je jedan muž i jedno diete usljed slabine. Mnogi koji su ostali na životu, zavidjali su mrtvim i njihovom udesu, koji ih je za uvijek oših patnja oslobodio. Većina njih bijaše bolesna ili tako oslabljena, da su kao niemi putovali. Konačno stigne brod dne 22. augusta u London. Još iste večeri dao se je generalni konzul po svojem tajniku za sljedeći dan prijaviti. Na 23. došao je u istinu na palubu broda, što ho ga naši suzemljaci već zapustiše. Posredovanjem generalnog konzula izručena bijaše prognanikom vozna karta do Beča i svakomu po 1 lira sterlina od englezke oblasti. Radi odstete imali su se u Beču na kompetentno mjesto obratiti.

U Beču kanili su naši suzemljaci svoju pritužbu ministru izvanjskih posala predložiti. Nu ovaj ih nije primio niti im bijaše moguće govoriti sa kojim drugim činovnikom izvanjskog ureda. Morali su konačno biti zadovoljni, što ih primise na redarstvu; i što se ih je konačno, valjda, da se ne pruži bečkim listovom priliku da doznaju pobliže za njihovu sudbinu nakon 24 satnog boravka u njihovu hrvatsku domovinu odpravilo.

Na temelju ovih groznih činjenica mi smo prisiljeni njegovu preuzvišenost gosp. ministra-predsjednika kao upravitelja ministarstva nutarnjih posala upitati:

1. Je li poznato njegovoj preuzvišenosti, koje korake je poduzelo ministarstvo izvanjskih posala da štiti ugled monarhije i probitke njezinih pripadnika u Transvalu?

2. Što je učinilo ministarstvo izvanjskih posala u ovom specijalnom slučaju, i ako nije ništa učinjeno, što kani Vaša preuzvišenost gosp. ministar nutarnjih posala poduzeti, da pribavi silno oštećenim ljudem primjerenu odštetu?

U Beču 1. marca 1901.

Biankini, Spinčić, Perić, dr. Klaić, dr. Ferjančić, dr. Ivčević, Plantan, Borčić, dr. Ploj, Šupuk, Gabrček, dr. Ferri, dr. Zaffron, Robić i dr. Tavčar.

DOPISI.

Iz Labinštine pišu nam 10. t. mj. Dopao mi nedavno u ruke nasljednik zloglasnog puljskog „osla“, „li Popolo zuccone“ koji imade s naših strana punu vreću laži i klevete. Kažu mi, da one laži i one klevete čitka poznati naš prijatelj iz Labina koji je pobjegao iz sultanova harema u Carigradu, i koji bi nas utopio sve u zlici vode — da je Bog dao koji dulji rep!

Taj klevetni pisak imade na želudcu osobito naše čestito svećenstvo, jer mu nije pokorno i jer neće da sluša njegove ludorije, koje on širi među prosti puk.

On bi hočio svet osvjedočiti, da su talijanska gospoda podupirala radnike u naših rudokopih u vrijeme krznanja, dočim je to prosta laž. Lahko je bilo nezadovoljne puntati, ali miriti ih, zagovarati i braniti — to su talijanska gospoda propustila hrvatskim svećenikom iz sv. Martina i iz sv. Lovreča.

Kad no bijahu nevoljni radnici u najvećoj biedi i nevolji branio ih i zagovarao veleč. g. župnik iz sv. Martina i njegov zagovor, njegova tvpla i iskrena riječ nije ostala bezuspješna.

Ali da vidite kakovi su u istinu ti umišljeni „dobrotvori“ nas radnika i kmetova, eto Vam par primjera.

Jednomu našem seljaku u jednoj od naših poreznih občina oboli diete; sirotu pošao je tražiti liečnika; pozove Talijana jer neima u blizini Hrvata. Seljak zamoli liečnika, da ga uzme sobom u kočiju, nu „dobrotvor“ puka neunišiša molbu. Seljaka uzme k sebi kočijom, koji znade što je siromaštvo i koji ima srca do bližnjega. Na putu dosjeti se nečemu taj liečnik i pozove seljaka k sebi u kočiju. Seljak je mislio, da će se liečnik obavjestiti o bolesti njegova djeteta, ali se je prevario, jer ga je liečnik počeo izpitivati: kako stoji njegov pop, što radi, kako govori, kako propovieda, govori li proti kojoj strani? itd. itd.

Drugomu seljaku oboli dvoje djece; on pozove talijanskoga liečnika. Za liečenja umre jedno diete, što seljak liečniku prijavi i na što će liečnik seljaku: „Vi znate poći u N. N. glasovati, ali neznate poći odmah po liečnika“, proti čemu je seljak prosvjedovao dokazav, da je odmah pošao po njega, da ima pravo glasovati za koga hoće, da je liečnik plaćen za svoj trud itd.

Javljeno bijaše u Vašem cijenjenom listu, da je naš pobožni puk župe Svetlovrčke postavio na domaćem groblju kameni križ kao uspomenu na koncu prošloga vieća.

Spomenuti pisak navaljuje na ta-mošnjeg svećenika, da si toga odviše ustobadja, da nije pitao dozvole obćinskog poglavarstvo, da ovo nebi imalo štiti itd. kao da je onim spomenikom Bog zna kakvo zlo počinjeno.

U Svetlovrčkoj župi a u poreznoj občini Vlakovo sagradio je naš kmet iz pobožnosti kapelicu, na koju je stavio hrvatski napis. To dakako onomu „mažikarti“ nije pravo, kao što mu nije po čudi ni to, što je župni stan u Sv. Lovreču slikan i narodnimi bojami. Za jedno i drugo čini on odgovornim g. župeupravitelja, koji je bio Bog znade gdje, kad je kapelanija gradjena i kuća bojadisana.

Njega poznaju vrlo dobro labinski „šjori“ jer je i među njimi živio. Ogromna većina njih neće izustiti nepovoljne riječi o njemu, jer je uzoran svećenik, nu ona šugava ova od lažipiskara nemože ga vidjeti — jer je pošten, čestit i valjan. Za takove mužveve nemari onaj vikač i bjesomučnik.

Mi ga žalimo, ali mu pomoći nemozemo. Pomoći bi mu mogli možda u kakvoj ludnici.

Franina i Jurina.

Fr. Je li Jurino za verovat, da se mađji general po reškah oštarijah tuče kako i reški fakini?

Jer. Ca ni za verovat, ter namo, da j on kapac prodat svoj rod, svoj zajuk, svoju mater i oca, dunke?

Fr. Ne dea' drugo! ...

Razne viesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Domaće i izvanjske novine pišu sve to češće o tom, da li će se trojni savez, koji iziđe 1902. godine obnoviti. Povod tomu pisanju dale su razne okolnosti. U prvom redu tumači se nepovoljno o trojnom savezu izjava novog ministra izvanjskih posala Italije — Prinetti-a, koji nije prigom sazova talijanskoga parlamenta o trojnom savezu onako toplo govorio, kao što to činjahu njegovi predstavnici. Daljni povod novinarskom tumačenju u gornjem smislu podaje činjenica, da se Italija sve to više približava Francuskoj, koja njoj je bliža po krvi i s kojom ju vežu veliki trgovački i gospodarski probitci. Da se bolje učvrste ti odnošaji, odlučila je talijanska vlada poslati jedan dio svoje vojne mornarice u Toulon, gdje će se sastati s francuskom mornaricom prigodom dolaska predsjednika republike Loubeta. Kao svjedok obnovljenog prijateljstva prisustvovati će tomu sastanku i jedan odio ruske mornarice.

Konačno tumači se i izjava nekotjih austrijskih diplomata nepovoljno za trojni savez. Novine probićeše naime, da je ministar trgovine izjavio, da će se u budućem ugovoru sa Italijom izpustiti zlosretnu vinskou klauzulu, na što neće zaista Italija dobre volje pristati.

Svi ti pojavi podaju novinarom gradiva za nepovoljno tumačenje o trojnom savezu i o mogućnosti, da se taj savez više neobnovi.

Za austrijske narode, napose za Slavene na jugu bila bi prava sreća, kad se taj savez nebi više obnovio, jer su njihovi gospodarski i trgovački probitci žrtvovani Italiji a da i negovorimo o nesretnoj politici, koja nas upropaštuje upravo zbog obzira na taj savez i na saveznika.

Dne 15. t. mj. sastali su se predstojnici parlamentarnih klubova na dogovor sa ministrom predsjednikom dr. Koerberom. Na sastanku se je razpravljalo o programu za buduću djelovanje carevinskoga vieća. Tomu dogovoru prisustvovali su od hrvatsko-slovenskoga kluba zastupnici dr. Ivčević i dr. Ploj. Zaključeno bijaše među ostalim, da će buduća sjednica biti u sriedu na večer i da će doći na dnevni red predlog zastupnika Hrubi-a o popisu pučanstva. U subotu, jučer i danas viedali su pojedini odbori.

Sadašnje zasjedanje carevinskoga vieća biti će zaključeno 23. marca. U to doba sastati će se kvotna deputacija, u koju će poslati hrvatsko-slovenski klub zastupnika Povša-ta.

Poslije Uzkrsa sastati će se carevinsko vieće opet i to dne 15. aprila pak će ostati na okupu do konca maja. Tečajem maja sastati će se delegacija. Izbor za delegacije obaviti će se dne 22. t. mj. Nakon zasjedanja delegacija sastati će se zemaljski sabori.

Brzja. Iz Biograda javljaju, da je poslo za rukom ministru izvanjskih posala sklopiti u Parizu povoljan zajam. Službeni krugovi sprovrgavaju vijest, da su kraljevski supruzi pozvali kraljicu Nataliju u Biograd. Istotako je izmijenjena vijest, da će kraljica Natalija posjetiti Milanov grob u Krušedolu.

Ministar izvanjskih posala Vujić vratio se je u petak iz Pariza, gdje je predao svoj opoziv kao srbski poslanik kod republike.

Ministar trgovine Milovanović putuje u Bukarest, da preda tamo svoj opoziv kao bivši poslanik na rumunjskom dvoru.

Bugarija. Kod obćinskih izbora u Staroj Zagori pobedili su pristase Stoilovi protiv vladinogcem. Kod izbora je došlo do krvavog okršaja, kod kojeg bijaše ostim pristasa Stoilovih ranjeno. Iz Sofije javljaju, da se u nekom mjestu Macedonije pešalili bugarskog svećenika, da izobči ruskog poslanika u Carigradu radi toga, što je ovaj uplivao na turku vladu, da se razpusti macedonski izvršujući odbor.

Macedonski odbor sazvao je za dne 31. t. mj. izvanrednu skupštinu u Sofiju. U pozivu kaže, da se skupštinu sazivlje u tu svrhu, da se posavjetuju radi završaja, koji su nastali u Macedoniji i u Bugarskoj. U macedonskom odboru postoje dvie struje; jedna želi imati predsjednikom sadašnjeg predsjednika Sarafova, dočim hoće druga, da bira generala Tončeva, muža umjerena, čista značaja i veoma obljubljen.

Rusija. Sestra cara Nikole, velika knezinja Olga, zaručila se je ovih dana sa knezom Oldenburkim, koji obnaša visoku čast u ruskoj vojsci.

Između ruske i njemačke vlade popastili su pomešto prijateljski odnošaji, što se daje odatle zaključiti, što je poznato glasilo kneza Merckesog i Graždamin' opetovno oštro napao njemačku vladu radi njezine izvanjske politike a da mu nebi jaše od ruske cenzure nikakva prigovora.

Italija. Jedva se ustrojilo novo talijansko ministarstvo pod predsjedništvom Zanardelli-a, već dolaze vijesti iz Rima o blizajućoj se ministarskoj krizi. Poznati opozicionalec Sonino sakuplja oko sebe nezadovoljnike te će prvom prigodom izazvati oštru opoziciju proti vladi u nakani, da ju sruši. Ministar-predsjednik uklanja se dok god može svakom glasovanju, pri kojem bi njegovo ministarstvo moralo ostati u manjini. Radi toga nije kod naknadnog izbora u proračunski odbor nitli postavio vladinih kandidata.

Glasilo rimskih socijalista „Avanti“ piše, da se je tamo došlo u trag uroti, koja je htjela kraljevske dvorove na Kvirinalu dignuti u zrak. Ministarstvo da je dalo zapleniti sve brzojavke, koje su o toj uroti govatile.

Englezka. Kraljevski supruzi kane do malo posjetili danski dvor u Kopenhagenu. U englezkom parlamentu izjavio je ovih dana ministar Balfour, da se još ništa nezna o pregovorih između englezkog vojskovođe Kitchenera i burškog generala Bothe. Tajnik burške vlade dr. Leyds izjavljaje, da predsjednik Krüger neće da znađe o pregovorih između englezkog vojskovođe i generala Bothe. Burški general Dewet kazao je nekom novinaru, da će on i nadalje nastaviti rat kad bi se i predao njegov drug general Botha.

Mjestne:

Italija fara da se. Dne 20. tek. mj. imali će c. kr. državni činovnici svoj zasebni sastanak u dvorani „Miramare“, da se dogovore glede predstojećih obćinskih izbora, i odnošaja njihova odbora prema odboru činovnika c. i kr. vojne mornarice, dotično nekadašnjemu odboru skupnoga činovništva. Tako će, rek bi, činovništvo postupati odvojeno. S jedne strane carski i kraljevski činovnici mornarice, a s druge carsko-kraljevski državni činovnici.

Podjeljenje ratnih kolajna. Prošle nedjelje bile su podijeljene ratne kolajne

onim mornaricima, koji su sudjelovali kod obseade a dijelom kod detachmenta u Pekingiu. Iza danog znaka, negdje oko osam i po iz jutra, počale se poricati regimente vojne pomorake momčadi prama crkvi Majke božje od mora. Pred vojništvom koracala petorica mornara, koji imadu dobiti kolajnu. Svečanu službu božju je služio c. i kr. kapelan g. Karlo Kokoja a tekom mise udaralo uzorno glazba: mornarice. G. kapelan oslovio je prije sv. mise momčad u njemačkom, hrvatskom i talijanskom jeziku po prilici ovako: „Naj-prije dužnost a onda život — ovomu ste vi načelu, draga braćo, podpunoma udovoljili, jer ste preko gora i mora tamo u dalekim krajevima izvan domovine, izvanrednim načinom pokazali, što je kadar mornar vojske austro-ugarske države. Branili ste svoje ljude a napokon branili ste i kršćane. Tu izvanrednu vašu požrtvornost priznaje vam cesar i kralj; pa vas nagradjuje ratnom kolajnom, koja spada jedino junacima. Bog mili dao, pa je vi nosili mnogo godina u zdravlju i zadovoljstvu. Ostali dobri kršćani i dobri građani, te ljubili unapried svoju domovinu, kojoj se vi oduziste kao vjerni sinovi uz blagoslov onog, koji svima nama vlada.“

Iza mise podala se sva momčad u vježbaliste, gdje je onu petoricu oslovio contradmiral g. Khittel po prilici onako kako i prije g. kapelan u crkvi. Iza toga pripise im ratne kolajne, te sva momčad u mimohodu počastila svećare uz svirku hrvatske koraćnice „Oj Banovci“.

I tako se dovršila ljepa ova vojnička svečanost, gdje se i opet izkazalo, kako se naša momčad znađe ponieti svuda junacki, znađe se okititi lovor-viencim, kojim toliki zavidjaju.

Pokrajinske:

Bezobraznost prve vrsti. Tako se mora označiti pisanje talijanskih nekih novina u Poreču i Pulj, kojim spominju imenovanje preč. g. Vinka Zamlića za člana zemaljskoga školskog vieća za Istru. Pišu kao da će nebo pasti, kakova se je tobože Talijanom krivica naniela. A kad Junta šalje u zemaljsko i u kotarska školska vieća najžešće pristase talijanske stranke, ono je tobože dobro i pravo.

Čovjeka mirnijega i popustljivijega u korist talijanstva u Istri jedva će se naći, pa ipak ni Zamlić im nije po česu.

Možda bi oni bili rado, da biskupi predlože dra. Krišćića neka ide zastupati vjerske i u obće odgojne interese u zemaljskom školskom vieću. Porečka „baba“ daje razumjeti da je njezin kandidat bio Monsignor Pesante, valjda za priznanje, što je toliko hrvatske pučke škole (!) dao narodu na Poreštini. Sbljaja se mora čovjek čuditi što sve ta čoljad zahtjeva već danas od vlade!

Sad smo barem na čistu da su naši protivnici dobro znali i za pokojnog Druscovića-a koga sada ima zamjeniti monsignor Zamlić da je Talijan. A mi bismo se okladili, da su u Beču mislili, da je pok. Druscović bio kakov „Slave“, samo da se je pisao po mletačkom načinu.

U zemlji, gdje hrvatski puk sačinja ogromnu većinu stanovništva, da sada je uz tolike Talijane i Niemce bio u zemaljskom školskom vieću jedan jedini Istranin hrvatskoga materinskog jezika. Sada će biti dva i na silnu nepraviku dižu grom i nebo novine talijanske stranke. U istinu skrajnu bezobraznost ili pako ne to, onda pajacada, numero uno.

Imenovanja u postansko-brzojavnoj struci. Postanski vježbenici bijahu imenovani asistenti: Eugen Vojvodich, Karlo Pospichal, Viktor Dose, Oskar Solinger i Rudolf Petronio za Trst; Dušan Radivojić iz Kotora za Trst; Bogomil Sorli i Albin Zeleznik za Ljubljano; Lenart Lodatti za Goricu i Dominik Vallon iz Trsta za Kopar. + Comissio Fran. Dne 27. pr. ruj. preminuo je u Brtonigli tamošnji župnik vječel. g. Fran. Comisso u najljepšoj mu-

ževnoj dobi. Rodjen bijaše naime g. 1850. u Umagu a redjen za svećenika g. 1876.

Talijanske novine — i liberalne pjevuju mu hvalospjeve. Počivao u miru! „La Pensée slave“. Vlastnik i urednik lista „La Pensée slave“ g. Ante Jakić boluje već 15 dana, radi čega nisu izašla dva zadnja broja. G. Jakić bio je teško bolestan od upale pluća, ali je sada izvan svake pogibelji.

+ Mlečić Ante. Prošloga mjeseca preminuo je nakon duljeg poboljevanja providjen sv. otajstvi za tmiruće mnogogodišnji župnik u Roču vječel. g. Ante Mlečić u liepoj starosti od 73 godine. Pokojni župnik Mlečić rodio se je god. 1829. u selu Berdo, občina Plomin sudbeni kotar Labin, promisio je g. 1855. te služio ponajprije kao duhovni pomoćnik u raznih župah Istre a kao župnik najzad dugi niz godina u Roču, gdje ga je i „anala smrt. Bio je čestit svećenik i dobar rođoljub, veselo i dobre čudi. Vječni pokoj podijelio Svevišnji duši vriednog svećenika i rođoljuba!

„Maroni“ g. Leopolda Mauronera. Tršćanski neodvisni listovi priobćuju težkih osvrada proti zemaljskomu i državnomu zastupniku, bivšemu Garibaldincu, članu talijanskoga kluba carevinskoga vieća u Beču i mišljeniku čifutarije u Trstu. Tomu „uzor“ zastupniku naroda predbacuju ni više ni manje nego, da je na štetu svoje rođakine mladolobne Emc Mauroner, kojoj je bio štitnikom i koja je imala 53.000 f. uloženi u papirih „Boden-Credit“, taj novac uknjizio je na svoj posjed koji vrijedi jedva 20.000 for. obvezav se plaćati 4% interesa. S timi „Maroni“ g. Poldeta imali će posla i sudovi. Cestitamo talijanskomu klubu na carevinskom vieću.

Iz sjednice c. kr. zemaljskoga školskoga vieća. Dne 9. t. mj. obdržavalo je c. kr. zemaljsko školsko vieće za Istru svoju redovitu sjednicu u Poreču. Po običaju erpimo iz talijanskih novina podatke o toj sjednici, jer se inače kod nas do njili nemože doći.

Potvrđjeni bijahu učitelji pučkih škola u Piranu i Labinu, te učiteljica u Momjanu.

Odlučeno bijaše ustrojjenje novih pučkih škola za g. 1901. te proširenje obistojeće pučke škole u Vrsaru u četvero-razrednicu podieliv ju po spolu. (Sl. c. kr. zem. školsko vieće za Istru odlučilo je — kako je poznato — ustrojiti svake godine samo tri nove pučke škole, i tako će Hrvati i Slovenci — ako Bog podieli zdravlje i dugi život tomu vieću — doći do svojih pučkih škola — sretno tamo negdje buduće stoljeća. U ostalom nemože se od gg. u školskom vieću za Istru žaljevali, da bi se ustrajanjem novih pučkih škola odviše žurili, pošto ih imadu Talijani i previse a da i negovorimo o Niemcih, koji imadu skoro više razreda nego li je Niemaca u Istri.

Nebijaše uslišana molba nekog mjestnog školskog vieća za uknuće nekijih učiteljskih mjesta. (Stavili bismo glavu, da je ta molba bila kojeg našeg školskog vieća za uki nuće suvišnih učiteljskih mjesta na kojoj talijanskoj školi).

Doznačeni bijahu petgodišnji doplatci nekijim pučkim učiteljima i te nagrade i odstete za premještenje.

Augusti Gasparini u Pulj dozvoljeno bijaše da otvori dječje zabaviste.

Razpravljalo se o utoku roditelja nekog djaka c. kr. gimnazije u Kopru proti i zaključenju njegovog sina, i o molbi društva „Legge Nazionale“ za podjeljenje prava javnosti njezinoj školi u Sv. Nedelji.

Konačno se je odlučilo glede pouke u ručnih radnjah u školi Novevasi kod Poreča, Petrovje i Materade.

Ravnateljstvo pošte obznanuje, da će se moći odsele postanski paketi (colis postaux), obterećeni sa pouzećem do 500 K (400 marka) pošiljati u snobračaju sa Portugalijom u ujedno sa Azorskim ostrvima i Madeirom ako budu upućeni preko Hamburga ili Bremen.

Viest u predzadnjem broju N. S., po kojoj bi bio g. vitez Klodić-Sabladoski c. kr. zem. skol. nadzornik zamolio za umirovljenje, jest, kako doznajemo iz pouzdanog izvora, izmisljena. Gospodin vitez osjeća se posve zdrav i krepak, te se nadamo, da će na zadovoljstvo hrvatskog i slovenskog učiteljstva uztrajati još mnogo vremena na svom prevažnom mjestu.

Zlatni pir visokih gostova u Opatiji. Od tamo pišu nam, da će tamo boveći visoki gost Luksenburški nadvojvoda Adolf slaviti dne 23. t. mj. sa svojom suprugom nadvojvodkinjom Marijom Adelaidom svoj zlatni pir. Visoki gostovi nalaze se u našoj Opatiji, gdje ih sve sa ljubavlju i poštanjem susreću, vrlo zadovoljnim, te će radi toga ostati tamo do konca ovoga mjeseca. Na njihov zlatni pir doći će iz Luksenbura više dostojanstvenika i gostova u Opatiju.

Realnije prijehane na posljednjem javnom sastanku političkoga društva „Edinost“ u Trstu. Na tom sastanku, obdržavanom prošle nedjelje, bijahu prihvaćene slijedeće resolucije:

1. Javni sastanak sazvan od političkoga društva „Edinost“ u Trstu na današnji dan prosjeduje odlučno proti načinu netom svršenog popisa pučanstva u koliko se tiče ustanovljenja obćevnog jezika, te pozivlje c. kr. vladu, da u smislu zakona i zadanog obećanja izpta operat gradskoga magistrata u Trstu i talijanskih obćinskih uprava u Istri.

2. Javni sastanak političkoga društva „Edinost“ nalaze tomu društvu, da bi se putem molbe ili resolucije obratilo na kongres slavenskih novinara, koji će se obdržavati dne 8. aprila t. g. u Dubrovniku, da bi se tamo stvorio zaključak, da se svi slavenski novinari složno i toplo zauzmu za to, da se promjeni postojeći zakon o popisu pučanstva u tom smislu, da se u buduće nebi više provadjalo popis pučanstva na temelju obćevnog jezika, već na temelju materinskog jezika ili po narodnosti.

Sretnih Pazinaca! Mjalski odbor u Poreču dozvolio je upravnom vieću u Pazinu, da može sklopiti zajam od 190.000 kruna sa zemaljskim kreditnim zavodom u Poreču a za gradnju zgrade za talijansku gimnaziju u Pazinu. Taj ogromni zajam koji će na teret porezne občine Pazia, postu nesatnjava samo grad, nego i više izvanjskih sela, koja su čisto hrvatska i koja će morati, da plaćaju visoke namete radi gospodskih lara i zbog talijansko-krnjelskog prkosa.

Našim željakom u onoj občini valja pripraviti šep za gradnju škole, u kojoj će se odgajati njegovi krvni protivnici. Jeli to pravo i pošteno?

Profi c. kr. oružnikom. U sjednici carevinskoga vieća od dne 6. t. mj. stavio je talijanski zastupnik Bennati sa drugovi na ministra-predsjednika i na ministra za zemaljsku obranu interpelaciju, u kojoj navajlje žestoko na c. kr. oružništvo u Istri.

Mi neimamo razloga, da branimo to oružništvo nit marimo mješati se u njihov posao, već hoćemo da pokazemo na prevećiku mudrost g. zastupnika Bennatia.

On zahtjeva naime u svojoj interpelaciji od gg. ministara ni više ni manje nego to, da se u buduće namjesti što više c. kr. oružnika u Istri talijanske narodnosti, a od oružnika slavenske narodnosti da se zahtjeva poznavanje talijanskoga jezika.

Digrazia, sior Felice, nebi li bilo pametnije, da ste zahtjevali, da se nenamjesti nijednoga Slavena, ili ako se ga već namjesti, da nesmije znati nigje talijanski? Slavenski oružnici moraju dakle znati talijanski, nu talijanski oružnici ne trebaju, da znaju hrvatski ili slovenski! Ma bravo zastup Felice! Još bi rekli ljudi, da nije vi mudar, pametan i pravičan čovk!

Rodoljubi!

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

„Böhmische Thomaswerke“
iz Praga
javljaju, da je poverjena izključiva prodaja njihove
Thomas-ove muke (škorje)
za Trst, Istru, Goričku i Dalmaciju tvrdici
= Luigi Peritz u Trstu. =

J. Pserhofer-ove odvodne krugljice
mnoga su već desetogodišnja posvuda razprostranjene, te imaju malo obitelji, gdje bi manjkalo to lahko i blago djelujuće domaćo sredstvo, koje preporuča običnu mnogo liečnika kod zlih posljedica slabe prebave i tjelesnog zatvorenja. Te krugljice, koje su također poznate pod imenom Pserhofer-ove krugljice ili Pserhofer-ove krz čisteće krugljice, stoje: škatuljica sa 15 krugljica 21 nrv., 1 zamot sa 6 škatuljica 1 for. 5 nrv.; pošalje li se novac prije, stoji pošiljka prosto poštari: 1 zamot 1 for. 25 nrv., 2 zamota 2 for. 30 nrv., 3 zamotke 3 for. 35 nrv., 10 zamota 9 for. 20 nrv. Priložen je naputak glede uporabe.

Jedina proizvođača i glavna odredna skladišta
J. Pserhofer-ova ljekarna
Beč I., Singerstrasse 15.

Koli se, neka se traže tričine „J. Pserhofer-ova odvodna krugljica“
i paziti na to, da imaju napis na poklopu svake kutije na naputku u uporabi upisan podpis J. Pserhofera i to sa crvenim pismenima.

Balzam protiv ezobliam od J. Pserhofera-
1 lonce 40 nrv., pošiljka prosta poštari 65 nrv.
J. Pserhofer-ov sok iz ukog trputca raz-
slinjujući, 1 staklenka 50 nrv.
J. Pserhofer-ov balzam proti guši, 1 stak-
lenica 40 nrv., pošiljka prosta poštari 65 nrv.
Stoli-ovi kola preparati izvrstno kriepilo za
želudac i žirve, 1 litra kola-vina ili efik-
sira 3 for., 1/2 litra 1 for. 60 nrv., 1/4
litre 35 nrv.
J. Pserhofer-ova garba želudcaša (liktura
prije naravnog životna esenca). Lahko
raztopljajuća ljekarija, utinka pobudju-
juća.

Izim navedenih preparata, jesu na skladištu svi tu i inozemski ljekarnički speci-
jaliteti oglaseni u austriljskim novinama, te se dobave svi predmeti, kojih moжда nebi
bilo u skladištu, na zahtjev točno i najjeftinije.

Pošiljke po pošti izvršuju se najjeftinije, pripisavši prije novac,
veće naručbe poštinim poznećem.

Pošalje li se prije novac (najbolje sa poštnom naputnicom), to je
poštarija mnogo manja nego li kod pošiljaka sa poznećem.

Nenadkriljivo sredstvo proti bolestim želudca i probavila

LJEKOVITA ŽIVOTNA ESENCIJA

iz Jekurno
„k crnom orlu“ K. Germana u Belovaru

djeluje najuspješnije kod svih bolesti želudca, kao što su: slabina, pomanjkanje
teku, nadutost, podrigivanje, žgaravica, mučnina, osagnica,
glavobolja, grčevi, zatvor tlica, hemoroidi, kao i kod bolesti jetara
i slezena. Neutralizira prekomjerna kiselina želudca i čini svršanim svaki drugi
prask, osobito poslje prekomjernog i preteškog jela.

Pripravljena iz blago djelujućih biljnih sokova, djeluje ona esencija kao blago
stvarajuće sredstvo, a jer je ugodno nagorkog ukusa, imaju stoga tu prednost, da ju
može i onaj uziti, koji drugih gorkih ljekova uzeti nemaže a posve je neškodljiva i
kod dnuje i redovite uporabe.

Cijena bočice 2 kr. 40 fl. poštom najmanje 2 bočice 3 krane.
Prava samo onda, ako je svaka bočica proviđena imenom i crvenom
ljekarnom „k crnom orlu“ K. Germana u Belovaru, u Hrvatskoj.

Vrstočno i uspješno djelovanje ove životne esencije dokazuje množina priznanica,
od kojih nekoliko najnovijih ovdje otiskujem:

Životnu esenciju g. Germana, ljekarnika
u Belovaru mogu boljućoj publici što top-
lije preporučiti, jer sam se i osobno uvjerio,
a i kod svojih župljana, kojima sam ovu
preporučio kod želudcačne boli, da je od
izvrstnoga uspjeha.
Trojstvo, 5. X. 1900.
Medeotti, župnik.

Velečtovani gospodine!
Molim po donosicu ovoga pisma poslati
mi bočicu Vaše životne esencije. Istini za
volju moram Vam priznati, da ču taj liek
ne samo radi ugodnog teku, već i radi svoje
ljekovitosti svakomu što toplije preporučiti.
Ja sam došle bio primoran razne ljekove
upotrebljavati radi neprobitnosti, ali Vam
i opet moram reći, da je velika većina tih
po meni uzelih ljekova pronukovala toli
Osim toga držim na zalihu sve medicinske
specijaliteti od kojih osobito preporučam:

Trputčev sok koji se upotrebljava uspješno proti kašnju, probolli i ka-
tara u plućima, promoklosti grla i t. d.
Mazilo proti kostobolji izvrstno sredstvo proti reumatizmu, ulogam,
urganju u kostima, sgrčenju žila, ctkau
eglobova, boli u kralima i t. d.

Trputčev sok koji se upotrebljava uspješno proti kašnju, probolli i ka-
tara u plućima, promoklosti grla i t. d.
Mazilo proti kostobolji izvrstno sredstvo proti reumatizmu, ulogam,
urganju u kostima, sgrčenju žila, ctkau
eglobova, boli u kralima i t. d.

Turčić braća, Metković 10, Pučić Josip, c.
kr. sum. savjetnik, Trst 40, Rybář Dr.
Otokar, odv., Trst 20, Vrančić Ivan, župnik,
Vrh 10, Peršić Fran, kapelan, Pičan 10,
Vračun Dr. Dragutin, odv., Varaždin 10,
Roje Milan, bilježn., Belovar 10, Legović
Ante, svećenik, Kaštelir 10, Šverko Jure,
Pazin 10, Sironić Ante, Trviž za god.
1900-1901. 10, Prva zagorska štedionica,
Krapina 50, Korlević Ante, kr. profesor,
Zagreb 10, Landenbach Dr. Josip, odv.
Vukovar 10, Folta Vaclav, kapelan, Gra-
dinje 10, Simčić Mate, Klana 5, Baštijanić
Josip, kapelan, Labin 10;

darovi i ino gg.: Halper pl. Julijo,
septemvir, Zagreb K 4, Budin Josip, župnik,
Trst 4, Rukavina Mile, kateheta, Korenić
Stjepan, Barle Janko, Zadravec Vjekoslav,
Hrovathi Dr. Karl pl., Katić L. svi iz
Zagreba po K 2, ukupno 24, Jurinčić Ro-
bert, učitelj, Brežna, Kastav 4, Rešetar
Ferdo, sudb. viećnik, Požega 4, Spiničić
Vjekoslav, profesor i zastupnik naroda,
Beč 20, Lušec Martin, župan, Kamenica
3, Kos Nosković Mate, Šumbrag 3, Ivić
Ante, župan, Gologorica 2, Nežić Dragutin,
Pičan 2-60, Šestan Josip, Novaki 4, pri-
godom rastanka sa prijateljem Antonae
Matom, c. kr. sum. vježbenikom u Pazinu
sabranih 10-70, prigodom vjenčanja Ivić
Anta sa gđjom. Ružom Čus, Gologorica,
sabranih 33-40, N. Motovunščina 100,
Kuret Kat., Dolina, sabr. prigodom sjed-
nice kons. društva 10, narodnjaci iz Sv.
Antona sabrali 21.10, Ružić Lujo, kuće-
vlastnik, Beč 10, Delavsko podp. društvo,
Trst 50, N. N., Pazin 10, Volarić Fran,
kurat, Kornić 10, u veselom društvu u
Pičanu sabranih 7-40, Motika Josip, pre-
ostatak računa u Lindaru 1-64, preostatak
računa u Cerovlju 2, Pilat gea. Marija,
sabrana u veselom društvu u Cerovlju 14,
Mandić Josip, sabrao u baraki 6-80, U
ime Boga 200, Červar Šime, kapelan, Roč,
prigodom pogreba župnika Mičetića sabrao
20, Dionička štedionica, Križevci 50, Hrdy
Ferdo, Sv. Lovreč kod Lubina za riet:
„Živila Istria“ 5, Ražem Hrabroslav, Ba-
zovica, sabrao prigodom pogreba učitelja
Andrije Čok 22-50, Ražem Hrabroslav,
Bazovica, sabrao prigodom vjenčanja gee.
Grčić Antice sa Čufer Jakovom 3, Sabec
Antonija ud. p. Ivana, na uspomeno go-
dišnjice pok. supruga 50, N. Trst, dobitak
kod preferansa 12-70, Božić Kopar 2, ve-
selo društvo Pazinsko 5-10, kod veselice
pjev. društva „Ilijija“ od učit. Kuret Iv.
u Dekani 11-14, Uprava „Naše Sloge“,
Putj 40, Kynčić Ivan, župnik, Račice 2.

Širitelj irredentni i državna pod-
pora. Nedavno bijaše zaplijenjen jedan
broj zloglasnog glasila tršćanskih židova i
talijanskih inažliberalaca Primorja radi ne-
kog govora, izrečenog u irendentskom duhu
i priobćenog u rečenom broju. Zemaljski
sud dignuo je zaplienu usljed utoka ured-
ništva. Proti tomu uložio je državni od-
vjetnik utok na prizivni sud. Uredništvo
m a l o g ž i d o v e č i a priobćilo je medju-
tim tečaj razprave na zemaljskom sudu
neizpustiv dakako ni onog zaplijenjenog
mjestu iz prvog članka, sto mu je prouz-
ročilo ponovnu zaplienu.

Oproštaj.

Pošto mi nije bilo moguće prije
svoga odlaska iz Sv. Jakova sve svoje
mnogobrojne znanice i prijatelje osobno
posjetiti i pozdraviti, stoga njim svima
ukupno iz ovoga starodrevnoga hr-
vatskoga grada kličem srdačni — S
Bogom uz poklik — Bog i Hrvati.

R a b, 13. ožujka 1901.

Pop Ierko Grčković,
kurat u Mandanjah.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Dalmatinski skup. Pod tim nazivom
ustrojilo se je prošle nedjelje u Trstu novo
družtvo, koje je namijenjeno u prvom redu
braći Hrvatima iz Dalmacije, kojih imade
velik broj u Trstu, ali gdje otišao do sada
jedan drugomu nepoznati. Družtvu je na-
kana okupiti Dalmatince u jedno družtvo,
koje će im pružati pouke i zabave a
oskudnijim moralne i materijalne podpore
u koliko budu to družtvena sredstva dozvo-
ljavala.

Članom družtva može postati svaki
Slaven, komu je do naše narodne uzaj-
emnosti i koji želi, da se naš živalj u
Trstu ujedini, složi i probudi za narodni
život.

Mi pozdravljamo iskreno to novo naše
družtvo želeći mu, da okupi pod svoju
zastavu sve tršćanske Dalmatince i ostale
Slavene, koji su nam do sada otuđjeni,
pak da svi složno sa braćom Slovenci za-
igraju bratsko kolo na prkos onim, koji
tvrdje da je Trst čisto talijanski grad.

Na prvog skupštini izabran je sledeći
odbor: Ante vitez Vuković, dvoraki
savjetnik i državni zastupnik, predsjednikom.
Odbornici: Andrija Sirović, književnik
i trgovac, Stjepan Dobinović, kapetan
i brodovlastnik, Simo Milinović, ka-
petan i brodovlastnik, Petar Lorini, c.
kr. nadzornik ribarstva, Petar Ivelić,
kapetan, Stjepan Čubretović, profesor,
Ante Bogdanović, trgovac, Dr. Drago
Lukač, pravnik. Zamjenici: Roko Ma-
rović, činovnik, Filip Ivanšević,
trgovac, Josip Marinković, nadglednik
luke. Pregledaoni računa: Pavao Trip-
ković, veletržac, Mate Kosović, ka-
petan, Hugo pl. Struppi.

U prvog odborskoj sjednici konstituirao
se je novi odbor izabrav predprijednikom
g. Sirovića, tajnikom g. Čubretovića, bla-
gajnikom g. Bogdanovića.

Do sada broji družtvo preko 100 čla-
nova.

**Širitelj irredentni i državna pod-
pora.** Nedavno bijaše zaplijenjen jedan
broj zloglasnog glasila tršćanskih židova i
talijanskih inažliberalaca Primorja radi ne-
kog govora, izrečenog u irendentskom duhu
i priobćenog u rečenom broju. Zemaljski
sud dignuo je zaplienu usljed utoka ured-
ništva. Proti tomu uložio je državni od-
vjetnik utok na prizivni sud. Uredništvo
m a l o g ž i d o v e č i a priobćilo je medju-
tim tečaj razprave na zemaljskom sudu
neizpustiv dakako ni onog zaplijenjenog
mjestu iz prvog članka, sto mu je prouz-
ročilo ponovnu zaplienu.

Oproštaj.

Pošto mi nije bilo moguće prije
svoga odlaska iz Sv. Jakova sve svoje
mnogobrojne znanice i prijatelje osobno
posjetiti i pozdraviti, stoga njim svima
ukupno iz ovoga starodrevnoga hr-
vatskoga grada kličem srdačni — S
Bogom uz poklik — Bog i Hrvati.

R a b, 13. ožujka 1901.

Pop Ierko Grčković,
kurat u Mandanjah.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?

Prizivni sud nije kazao doduše ništa
nova jer su to isto već prije izrekli i sudci
i državni odvjetnici o istom listu, no nam
se čini nepojmovno, kako može uživati državnu
podporu list, za kojega je jasno, da širi irredentske težnje. Onomu
listu predbačeno je naime sto i sto puta,
da uživa državnu podporu, ali nit je on,
nit je vlada ikada proti tomu prosvjedova-
vala. Odatle se naravski i obćenito zak-
ljučuje, da uživa u istinu „mali židovčić“
državnu podporu.

Kako da si to čovjek s zdravim ra-
zumom razumati? Valjda mu se nedaje
državnu podporu za to, da širi irredentske
težnje?